

[Søren Andersen.]

normalbidrag bliver betalt af det offentlige, ikke fordi der ikke findes masser af lovbestemmelser, som skulle hindre dette og hjælpe til at få pengene frem fra bidragyderne, men fordi man ikke har kunnet finde frem til en tilstrækkelig effektiv forfølgning af disse. Her ønsker man i fremtiden lettere og enklere metoder. Man ønsker bl. a., at det skal være den samme myndighed, der træffer beslutning om afsoning og udpantning — i provinsen politimesteren, i København overpræsidenten — og at det skal ske efter anmodning af de sociale udvalg. Det er en bestemmelse, som er tilrådet af det nedsatte administrationsudvalg. Samtidig foreslås det, at beslutninger om lønindeholdelse, der hidtil udenfor København er blevet truffet af politimestrene, i København af magistraten, fremtidig skal kunne træffes af de sociale udvalg. Jeg tror, dette er nyttigt. Jeg tror, det er praktisk, at man, når en bestemmelse herom er truffet, da straks kan gå i gang med at føre beslutningen ud i livet i stedet for først at skulle gå til de nævnte respektive myndigheder.

Vi kan sikkert være enige om, at det er på sin plads, at der bliver gjort en effektiv, rimelig indsats for, at de, der skal betale bidrag, virkelig kommer til at betale, og at det ikke bliver det offentlige, der i så høj grad, som tilfældet nu er, kommer til at betale disse bidrag.

Hidtil har det været sådan, at der kun har været mulighed for at få forskudsvis udbetaling, forsåvidt faderskabssagen var sluttet. I praksis kan der jo i mange tilfælde gå både uger og måneder efter barnets fødsel, inden en fader udpeges, og man ved også efter livets lov, at der er mange mødre, der trænger til en sådan hjælp. Selvom de hidtil har kunnet få denne hjælp hos kommunen, idet disse regler ikke har været administreret stramt, har det dog været urimeligt, at vedkommende skulle komme i denne situation. Nu skabes der mulighed for forskudsvis udbetaling, når faderskabssag er rejst, til dækning af omkostninger i forbindelse med fødslen. Jeg synes, dette er en rimelig bestemmelse.

De nugældende regler om, at enkebørns-tillæg bortfalder, hvis nyt ægteskab indgås, foreslår man også ændret ud fra ønsket om,

at de samme regler, som gælder for fraskilte og ugifte mødre, nemlig at de uden videre kan beholde deres bidrag, når de gifter sig, fremtidig også skal gælde, når det drejer sig om enker og enkemænd.

Alle kvinder, der har ret til bidrag til barnet, har ret til hjælp i forbindelse med barselsfærd og til hjælp umiddelbart derefter. Også dette synes jeg der er en vis rimelighed i, og vi kan se på det i udvalget.

Jeg ved ikke, om den højtærede minister, der jo har haft kommissionsbetænkningen at støtte sig til, med sit forslag har ramt det rigtige og fundet de vises sten. Vi savner bl. a. oplysning om, hvor meget denne lovgivning vil koste. Jeg indrømmer, at det kan være noget vanskeligt at sige det, men en vis orientering må vi vel i udvalget kunne få på dette punkt.

Jeg kan på mit partis vegne give udtryk for velvilje overfor lovforslaget, ligesom jeg også vil tilkendegive, at vi forstår disse samfundsborgeres vanskelige kår, som vi er positivt indstillet overfor. Vi vil i udvalget medvirke til, at vi kan nå frem til den bedst mulige løsning.

Gertie Wandel: Jeg er sikker på, at mange taknemlige tanker fra enlige mødre landet over i dag, da vi behandler det foreliggende lovforslag, vil gå til Dansk Kvinde-samfund og Danske Kvinders Nationalråd, der har taget initiativet til udarbejdelse af den betænkning, „Den enlige Moder“, der ligger til grund for lovforslaget. Det ærede medlem fru Hanne Budtz, der i øjeblikket er formand for den ene af disse foreninger, har ret til at glæde sig over sin forenings smukke indsats for mange vanskeligt stillede medsøstre. Det er et stort anlagt og grundigt gennemført arbejde, der er gjort, og lovforslaget bygger i alt væsentligt på materialet derfra.

Selv for mennesker, der til daglig har med forsorg at gøre, tror jeg betænkningens klare tal kom som en overraskelse. At den enlige moders skattepligtige indkomst i København i 1948 lå ca. 2 000 kr. under københavnske skatteyderes gennemsnitlige indkomst og kvindelige forsørgeres indkomst endda næsten 4 000—5 000 kr. under de mandlige forsørgeres — det virkede rystende. Lovforslaget bringer da også ændringer, som på mange punkter vil bøde på dette.